

DEO OPTIMO MAXIMO VNIET TRINO, VIRGINI DEIPARÆ,
ET SANCTO LVCE, ORTHODOXORVM MEDICORVM PATRONO.

QVÆSTIO MEDICA.
QVOD LIBETARIIS DISPVATIONIBVS MANE DISCVTIENDA
IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS VIII. FEBRVARII,
M. CLAVDIO QUIQVEBEVF, Doctore Medico, Moderatore.

An possit in homine bufo generari?

954

QVOD nata omnia de altiore scena despiciat homo, totaque huic vel vilior deccat natura, nec tam concinna partium totius corporis elegantique structuræ, decori eius oris eximio, erectiori cervici, datisque in cæli intuitum luminibus, acceptum velim referas, quam temperici eius cerebri naturæ, quam & affabre adeo contextæ (vt nec molis excessu magis quàm eiusdem peccet defectu) capitis compagi: vtrâque hâc siquidem celsissimæ omnium partis nec communi dote, opportunum nactus sui meliore notâ fingendi modum intellectus, hominem politicum nec modo, sed diuinum facit animal, vniuersi huius mundi nec modò præfectum, sed hîc quoque superiorum rerum notitiâ cælitum, vt hoc inde microcosmo vix alium extrui posse putes numeris omnibus magis absolutum.

RE M eius hæc opulencia tamen facit deteriorem, artes, scientiæ, quæ eius sortem diuinæ propè æquare debeant, minùs iustum præbent, quasi nec sua norit bona, aut ea vberius in se vnum effusa, nota licet, tanquam iniquè collata, in sui damnû detorqueat & perniciem: summè sanum nec citiùs inuadit quàm iugulat morbus, adeo nihil est discriminis inter dimicantis gladiatoris & cuiuslibet hominis vitæ aleam; illum, conuersi pollicis in arena momentum extinguit, hunc, alia vincentis elementi delet excessus; quin & quod circumfert corpus adeo est in corruptelam procliuè, vt nec tam saginâ peccet quàm prauâ humorum sordescat illuue, quâ putrium in se, spontaneoque ortu natorum, vt & bufonis nostri, natiuus sit locus & conceptaculum.

PVTREDINI ea malè nata est indoles, vt ni huic singulari præsidio quamocunq; occurras eluenda, mox nata, cutis meatuum stipatione, obstructione, necnon caloris natui ab alieno attritu, in corpus, quale humanum credas, miserrima desæuiens tyrannide, febris cuiuslibet typi, grauissimorum quoque morborum foeturâ nec modò, sed & inducto marcere, interitus causa emergit, breui illius dissolutâ temperie, non secus ac cuiuslibet mixti, sed & singulorum, præter ignem, elementorum, quidni quoque spirituum, quos perspicua nec satis tenuitas, perennisque motus à sui corruptela vindicat? quo fit vt nec malè putredinem definias, Caloris natui in vnoquoque humido ab alieno calore corruptionem: quamquam hæc non tam in elementa, quàm mixta competat definitio.

VI BÎ vber, ibi tuber, vbi tantâ diffuit luxuriâque corruptus humor copiâ, vt in corporis substantiam transsumi non possit, languidioris naturæ nec satis valenti robore, per occulta cutis spiramenta crassior digeri, nobilium partium nec leui fracturâ in viliores longèque distitas, nato abscessu, amandari: quidni maioribus innatans vasis, vbi hærens assiduorum febrium, vel ingentem nec abesse putredinem suadere debet focus, in eam coalescat molem corpûsque desciscat, quod motu tandem cæterisque viuientium functionibus, alieni caloris accessione, se prodat animatum, bufonisque (pro opportunitate materiæ illicque hærentis semini) ratione) referat imaginem?

VT nec bufonibus, siue caudatis, siue caudâ carentibus, quos enixâ aliquando fuere mulieres, monstri nomen licuit impertiri, ita huic non secus ac ijs qui ex putri materia emergunt, in venoso genere enato id nominis libet conferre, multò minùs magicis artibus huius portenti ortum credas deberi; rectiùs bufonem nostrum in eorum quæ toto sunt genere præter naturam qualia sunt lumbrici, minutuli vermes, &c. retuleris censum, quorum materia, crudus est, aut quiuis alius huic adiunctus humor, vt compar sit spontaneorum omnium materies, compar & agens vniuocum, efficiensque causa proxima, non æquiuoca, sed vniuoca, vel adeo vt si è stercore equino, nec alio generentur scarabæi, è fabis midas, è frumento curculio, ita quoque bufo, è domestico & familiari sibi seminio, vel in ægrotante muliere, duxerit ortum.

Ergo potest in homine bufo generari.

297

Proponebat Lutetiæ ANTONIVS MORAND, Senonensis, A. R. S. H. M. DC. XLVI.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI.

M. Michael Dupont.
M. Petrus de Mercenne.
M. Andreas Guyer.

M. Ioannes Garbe.
M. Paulus Courtois.
M. Petrus Moriau.

M. Simon le Lettier.
M. Claudius Seguin, Med. Regis Ord. & Regina Reg. Primar.
M. Ioannes Vacherot.

